

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД
У БЕОГРАДУ
Кж1 250/25
7.4.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Милимира Лукића, председника већа, Маје Илић и Раше Јанковића, чланова већа, уз учешће вишег саветника Мирјане Јанковић Недић, записничара, у кривичном поступку против окривљеног АА, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних из члана 246 став 1 КЗ и др, одлучујући о жалбама јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Ваљеву, браниоца окривљеног АА, адвоката Радослава Тадића и браниоца окривљеног ББ, адвоката Зорана Дујаковића, изјављеним против пресуде Вишег суда у Ваљеву К.бр.26/24 од 25.12.2024. године, у седници већа одржаној дана 07.04.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ, као неосноване, жалбе јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Ваљеву, браниоца окривљеног НАА, адвоката Радослава Тадића и браниоца окривљеног ББ, адвоката Зорана Дујаковића и пресуда Вишег суда у Ваљеву К.бр.26/24 од 25.12.2024. године **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Ваљеву К.бр.26/24 од 25.12.2024. године, окривљени АА, оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ, за које је применом наведеног законског прописа и одредби чланова 4 став 2, 42, 45, 54, 63 став 1 КЗ, те члана 424 ЗКП осуђен на казну затвора у трајању од 3 (три) године и 6 (шест) месеци, у коју ће му се урачунати и време проведено у притвору од 30.05.2024. године, па до упућивања оптуженог у Завод за извршење кривичних санкција, али најдуже док не истекне време трајања казне изречене првостепеном пресудом, док је окривљени ББ оглашен кривим због извршења кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1 КЗ, за које му је применом наведеног законског прописа и одредбе члана 4 став 2, 45,

54, 64, 65 и 66 КЗ, те члана 424 ЗКП изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 4 (четири) месеца и истовремено одређено да се иста неће извршити уколико окривљени за време од 1 (једне) године, од дана правноснажности пресуде, не учини ново кривично дело. Истом пресудом, а на основу одредбе чланова 87 КЗ у вези са чланом 246 став 8 КЗ, према окривљеном АА је изречена мера безбедности одузимања предмета, и то: једна ЗИП провидна ПВЦ кесица са опојном дрогом марихуаном, укупне нето масе 0,67 грама, једна ЗИП затворена провидна ПВЦ кеса у којој се налази четири алуминијумске фолије и један бели папир са опојном дрогом марихуаном, нето масе 5,19 грама, као и мобилни телефони марке "Samsung" модел Ј6, плаве боје са видљивим оштећењима целокупног телефона, СИМ 1 ..., један мобилни телефон марке "Samsung S Ultra 2021" црне боје са видљивим оштећењима целокупног телефона и мобилни телефони марке „Iphone” модел 12 mini, са осталим карактеристикама ближе наведеним у изреци, док је према окривљеном ББ, на основу одредбе члана 87 КЗ и члана 246а став 5 КЗ изречена мера безбедности одузимања предмета, и то: једна отворена ЗИП ПВЦ кеса у којој се налази једна затворена ЗИП ПВЦ кеса, у којој се налази опојна дрога марихуана, нето масе 3,92 грама и мобилни телефон марке "Samsung S22" у коме се налази СИМ картица броја..., беле боје са видљивим оштећењима целокупног телефона, као и оштећењем дела дисплеја мобилног телефона у виду црне флеке. На основу одредбе члана 91 и 92 КЗ одлучено је да се од окривљеног АА одузме имовинска корист стечена извршењем кривичног дела, и то новчани износ од 26.000,00 динара, те је одређено да се исти уплати у корист буџетских средстава суда, у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења. Окривљени АА, обавезан је да на име трошкова кривичног поступка плати у корист буџетских средстава Вишег суда у Ваљеву износ од 640,00 динара, а у корист буџетских средстава Вишег јавног тужилаштва у Београду, износ од 200.096,00 динара, а окривљени ББ износ од 27.721,06 динара, окривљени АА је обавезан да плати трошкове кривичног поступка у корист буџетских средстава Вишег јавног тужилаштва у Ваљеву у износу од 5.319,00 динара, док су окривљени АА и окривљени ББ обавезани да солидарно плате износ од 168.184,00 динара у корист буџетских средстава Вишег јавног тужилаштва у Ваљеву и да на име паушала плате суду износ од по 15.000,00 динара, све у корист буџетских средстава, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Ставом другим изреке побијане пресуде одлучено је да се према ВВ, са личним подацима као у изреци, на основу одредбе члана 522 став 1 ЗКП, изрекне мера безбедности обавезног психијатријског лечења на слободи, сходно одредби члана 82 став 1 КЗ, због извршења противправног дела у закону предвиђено као кривично дело неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1 КЗ, а такође је одлучено да му се изрекне мера безбедности одузимања предмета, у смислу одредбе члана 87 КЗ и члана 246а став 5 КЗ, и то: опојна дрога марихуана, нето масе 0,88 грама и опојна дрога марихуана, нето масе 26,96 грама, те да трошкови кривичног поступка ВВ падају на терет буџетских средстава суда.

Против наведене пресуде жалбе су изјавили:

-јавни тужилац Вишег јавног тужилаштва у Ваљеву због одлуке о кривичним санкцијама и другим одлукама, у односу на окривљеног АА, с предлогом да Апелациони суд у Београду уважи жалбу, преиначи побијану пресуду само у погледу одлуке о одузимању имовинске користи од овог окривљеног, тако што ће од

окривљеног АА одузети сву имовинску корист стечену извршењем кривичног дела;

-бранилац окривљеног АА, адвокат Радослав Тадић, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно утврђеног чињеничног стања и одлуке о казни, с предлогом да Апелациони суд у Београду укине побијану пресуду у односу на окривљеног АА и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење;

-бранилац окривљеног ББ, адвокат Зоран Дујаковић, због одлуке о трошковима кривичног поступка, с предлогом да Апелациони суд у Београду уважи жалбу, преиначи побијану пресуду у погледу трошкова кривичног поступка, тако што ће обавезати АА да сам плати износ од 168.184,00 динара.

Јавни тужилац Апелационог јавног тужилаштва у Београду је, у поднеску Ктж.бр.271/25 од 18.03.2025. године предложио да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу јавног тужиоца ВЈТ у Ваљеву, преиначи побијану пресуду у погледу одлуке о одузимању имовинске користи од окривљеног АА, тако што ће од истог одузети сву имовинску корист стечену извршењем кривичног дела, а да жалбе бранилаца окривљених одбије као неосноване.

Апелациони суд у Београду, одржао је седницу већа, у одсуству уредно обавештеног јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду, на којој је размотрио списе предмета, заједно са побијаном пресудом коју је испитао у смислу одредбе члана 451 став 1 ЗКП, у оквиру основа, дела и правца побијања који су истакнути у жалби, па је по оцени жалбених навода и предлога, нашао:

-жалбе су неосноване.

Жалбом браниоца окривљеног АА, адвоката Радослава Тадића, побија се првостепена пресуда због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438 став 2 тачка 2 ЗКП, тако што се истиче да је изрека побијане пресуде којом је окривљени АА оглашен кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ нејасна, јер је у истој само наведено да је окривљени предметну опојну дрогу продавао још од 2018. године, без навођења када, коме, где и у којој количини је продавао опојне дроге, указујући такође да се ни у образложењу пресуде не наводи конкретно када је и колико пута овај окривљени продавао опојну дрогу окривљеном ВВ. Надаље се у жалби истиче да су потпуно неразумљиви разлози дати на страни 16 образложења да је окривљени ВВ у претходна три месеца после паузе опојну дрогу куповао од окривљеног АА, а неразумљивост пресуде у овом делу огледа се у томе што је пресуда заснована на произвољном исказу окривљеног ВВ, за којег је судски вештак др Снежана Марјановић изјавила да је у једном дужем периоду, укључујући и период када је први пут саслушан у овом поступку, био потпуно неурачунљив и процесно неспособан, због чега му је побијаном пресудом изречена мера обавезног психијатријског лечења, те је, по мишљењу браниоца, нејасно како је суд могао да поверује окривљеном ВВ да је опојну дрогу куповао од окривљеног АА још од 2018. године, када је у претежном делу тог периода окривљени ВВ имао халуцинације и сумануте идеје услед којих је био потпуно неурачунљив.

Међутим, Апелациони суд у Београду је овакве жалбене наводе браниоца

окривљеног АА оценио као неоснован, с обзиром да је изрека побијане пресуде којом је окривљени АА оглашен кривим због наведеног кривичног дела јасна у погледу времена, места и начина извршења кривичног дела, који је детаљније описан у изреци, а првостепени суд је за своје чињенична утврђења из изреке у образложењу пресуде навео довољне, јасне и аргументоване разлоге, које као правилне прихвата и овај суд.

Насупрот жалбеним наводима браниоца окривљеног АА првостепени суд је чињенично стање у односу на овог окривљеног правилно и потпуно утврдио на основу доказа ближе наведених у образложењу побијане пресуде, које је ценио како појединачно, тако и у међусобној повезаности и у склопу одбеане окривљеног АА, дајући јасне и логичне разлоге из којих није прихватио његову одбрану, у којој је тврдио да се није дружио са окривљеним ВВ уназад две године од хапшења, односно од 30.05.2024. године, будући да је оваква одбрана оповргнута изведеним доказима и то одбраном окривљеног ВВ у којој је навео да је још од 2018. године почео да купује опојну дрогу марихуану од окривљеног АА, описујући на јасан и уверљив начин је у на који начин је остваривао контакте мобилним телефоном са окривљеним АА, затим местима на којима су се налазили, начину како су уговарали купопродају опојне дроге, а наиме да му је окривљени АА мање количине давао одмах из џепа гардеробе, док, уколико су биле у питању веће количине, као што је био случај дана 16.09.2023. године када је купио 50 грама опојне дроге марихуане за цену од 24.000,00 динара, окривљени АА је одлазио на једно место и потом се враћао са том већом количином опојне дроге, објаснивши да се то све одиграло у близини места где је живео окривљени АА са својим родитељима, у ул. ..., односно у двориште „...". Такође је навео да је дана 27.05.2024. године купио марихуану у ул. ... у близини ... од окривљеног АА за цену од 2.000,00 динара, од кога је иначе и раније више пута куповао опојну дрогу марихуану, која дрога је одузета од окривљеног уз потврду о привремено одузетим предметима, који наводи окривљеног ВВ су потврђени извештајима о међусобној телефонској комуникацији са окривљеним АА у спорном периоду, која комуникација је била интензивна и у августу и септембру 2023. године, као и ДНК вештачењем којим је утврђено да се на пакетићу који је окривљени ВВ држао код себе, а у којем се налазило 0.88 грама опојне дроге марихуана, за коју је навео да је купио од окривљеног АА, дана 27.05.2024. године.

Наводи жалбе браниоца окривљеног АА да је првостепени суд погрешно поступио када је прихватио одбрану окривљеног ВВ да је опојну дрогу куповао од окривљеног АА још од 2018. године, будући да је у претежном делу тог периода окривљени ВВ, према наводима вештака др Снежане Марјановић, имао халуцинације и сумануте идеје, услед којих је био потпуно неурачунљив, без утицаја су на правилност утврђеног чињеничног стања у односу на окривљеног АА, имајући у виду да је вештак психијатар др Снежана Марјановић појаснила да халуцинације представљају поремећај опажања, док је препродукција ствар мишљења и памћења, напоменувши да окривљени ВВ све што је рекао у периоду када је имао халуцинаторне обмане, исто поновио и приликом дијагностичког интервјуа обављеног пре главног претреса, а осим тога, одбрана овог окривљеног у сагласности са осталим напред наведеним доказима, који су правилно прихваћени од стране првостепеног суда и на основу којих је првостепени суд правилно и потпуно утврдио чињенично стање описано у изреци побијане пресуде, везано за радње продаје предметне опојне дроге окривљеном ВВ.

Надаље се у жалби браниоца окривљеног АА истиче да не постоји било који

доказ да је овај окривљени продао предметну опојну дрогу марихуану окривљеном ББ, јер овај окривљени није потврдио да је дрогу куповао од окривљеног АА, нити је то потврдио сведок ГГ, који је само навео да је окривљеног ББ видео да улази колима у улицу у којој се налази стан окривљеног АА, али да овог окривљеног уопште није видео. Бранилац такође указује да ни сама чињеница да се на неким кесицама у којима се налазила опојна дрога одузета од окривљеног ВВ и окривљеног ББ, уочени биолошки трагови окривљеног АА, није довољан доказ да им је овај окривљени продавао опојну дрогу, с обзиром на чињеницу да је окривљени АА у више наврата са наведеним окривљенима заједно уживао опојне дроге када је долазио у контакт са кесицама у којима се та дрога налазила.

Међутим, Апелациони суд у Београду је овакве жалбене наводе оценио као неосноване, с обзиром да је првостепени суд на основу изведених доказа, а пре свега дела одбране окривљеног ББ, исказа полицијског службеника ГГ, испитаног у својству сведока, садржине података о комуникацији између окривљених АА и окривљеног ББ, као и записника о извршеном ДНК вештачењу НЦКФ Београд од 07.10.2024. године, те потврде о привремено одузетим предметима од окривљеног ББ ПУ ОКП Ваљево од 29.05.2024. године, које доказе је ценио како појединачно, тако и у међусобној повезаности и у склопу одбране окривљеног АА и окривљеног ББ, правилно утврдио да је окривљени АА дана 29.05.2024. године неовлашћено продао окривљеном ББ 3,92 грама опојне дроге марихуане за цену од 3.000,00 динара, уз договор да му окривљени ББ ову цену исплати касније.

За оваква чињенична утврђења из изреке првостепени суд у образложењу побијане пресуде навео јасне, довољне и аргументоване разлоге, које у свему као правилне прихвата и овај суд, а такође је дао јасне и логичне разлоге из којих је прихватио исказ сведока ГГ у којем се изјашњавао о својим непосредним сазнањима у вези предметног догађаја. Наиме, сведок је у свом исказу навео да је дана 29.05.2024. године у ул. ... у ... приметио да је у близини зграде са кућним бројем ..., са супротне стране тротоара било засутаљено возило "Шкода Октавија" да је имао сазнања да тим возилом управља окривљени ББ, што је окривљени и потврдио, те да је, по заустављању од стране полицијског службеника, окривљени ББ одмах показао предметну опојну дрогу коју је претходно купио у тој згради, а где је, према правилном утврђењу првостепеног суда, живео окривљени АА. С обзиром да је окривљени ББ дошао на наведену адресу, претходно позвавши број мобилног телефона окривљеног АА, којег је имао меморисан под именом "...", а који је у власништву окривљеног АА, а имајући у виду и да је на пакетићу у којем се налазила предметна опојна дрога коју је окривљени ББ претходно купио, а за коју је физичко-хемијским вештачењем утврђено да се ради о опојној дроги марихуана, која је уз напред наведену потврду одузета од окривљеног ББ, пронађен ДНК профил окривљеног АА, то је првостепени суд, правилно утврдио да је окривљени АА наведену опојну предузео напред наведене радње за које је првостепеном пресудом и оглашен кривим.

Због тога су жалбени наводи браниоца окривљеног АА којима се оспорава правилност утврђеног чињеничног стања у наведеном делу за овај суд неприхватљиви и као такви оцењени неосновани.

Испитујући првостепену пресуду у делу одлуке о кривичној санкцији, по жалби браниоца окривљеног АА, Апелациони суд у Београду је нашао да је жалба

неоснована.

Наиме, првостепени суд је одлучујући о врсти и висини кривичне санкције коју ће изрећи овом окривљеном правилно утврдио и ценио све околности из члана 54 КЗ, које су од утицаја на висину казне, па је нашао да олакшавајућих околности није било, док је од отежавајућих околности ценио ранију вишеструку осуђиваност окривљеног, због кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1 КЗ, дакле истоврсног кривичног дела у односу на кривично дело за које је у овом кривичном поступку оглашен кривим, те је дајући адекватан значај наведеним околностима, правилно поступио када га је осудио на казну затвора у трајању од 3 (три) године и 6 (шест) месеци, у коју ће му се сходно одредби члана 63 КЗ, урачунати време проведено у притвору од 30.05.2024. године, па до упућивања оптуженог у Завод за извршење кривичних санкција, али најдуже док не истекне време трајања изречене казне.

По оцени већа Апелационог суда у Београду, казна затвора у наведеном трајању сразмерна је тежини извршеног кривичног дела и степену кривице окривљеног и иста је нужна, али и довољна за постизање сврхе кажњавања из члана 42 КЗ, а у оквиру опште сврхе изрецања кривичне санкције из члана 4 став 2 КЗ, како је правилно закључио и првостепени суд.

Жалбом браниоца окривљеног АА, побија се првостепена пресуда због одлуке о казни, али се овај жалбени основ необразлаже.

Жалбом јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Ваљеву, побија се првостепена пресуда само у делу одлуке о одузимању имовинске користи од окривљеног АА, тако што се итиче да је првостепени суд погрешно поступио када је од окривљеног одузео имовинску корист стечену извршењем кривичног дела, у износу од 26.000,00 динара, иако је тужилаштво предложило да се од окривљеног одузме целокупна сума новца која је пронађена у стану код овог окривљеног приликом вршења претреса стана, а након чега је тај новац и привремено одузет по потврди о привремено одузетим предметима који је окривљени АА добровољно потписао, због чега јавни тужилац сматра да је првостепени суд требало да од окривљеног одузме свих пронађених 197.060,00 динара и 2.490,00 евра.

Међутим, Апелациони суд у Београду је овакве жалбене наводе јавног тужиоца оценио као неосноване, с обзиром да је окривљеном стављено на терет да је неовлашћено ради продаје, у стану у ул., у ..., држао опојну дрогу марихуану, и то једну затворену ЗИП провидну ПВЦ кесу у којој се налазе четири алуминијумске фолије са опојном дрогом марихуаном и један папир са опојном дрогом марихуаном, све укупне тежине 5,19 грама и једну ЗИП провидну ПВЦ кесицу са опојном дрогом марихуаном укупне нето тежине 0,67 грама, те је првостепени суд правилно нашао да из изведених доказа није утврђено када је и на који начин окривљени неовлашћено продао наведену опојну дрогу која је код њега у стану пронађена, нити је доказано да је од те продаје прибавио сав новац који је затечен код окривљеног, прихвативши притом одбрану окривљеног АА и његове мајке, сведока ДД, у делу у којем су се изјашњавали о пореклу наведеног новца, који је затечен у стану, те извештај предузећа у коме је окривљени АА био запослен, а из којег произлази да је исти остваривао месечне зараде.

С обзиром на све наведено, и по оцени већа другостепеног суда, није доказано да новац чије се одузимање од стране тужилаштва захтева, представља имовинску корист прибављену кривичним делом, која би сходно одредби члана 91 и 92 КЗ, морала бити одузета, те је првостепени суд правилно поступио када је од окривљеног АА одузео само имовинску корист у укупном износу од 26.000,00 динара, за коју је утврдио да је прибављена кривичним делом - продајом опојне дроге марихуане окривљеном ВВ 16.09.2023. године, у количини од 50 грама, за износ од 24.000, динара и 27.05.2024. године, у количини од 0,88 грама, за износ од 2.000,00 динара.

Због тога су жалбени наводи јавног тужиоца којима се у овом делу побија првостепена пресуда оцењени као неосновани.

Што се тиче жалбених навода браниоца окривљеног ББ, којима се побија првостепена пресуда само у делу одлуке о трошковима кривичног поступка, Апелациони суд у Београду је нашао да су исти неосновани, с обзиром да је првостепени суд правилно поступио када је окривљеног ББ и окривљеног АА, обавезао да солидарно плате трошкове у износу од 168.184,00 динара, на име трошкова обављеног ДНК вештачења у корист буџетских средстава Вишег јавног тужилаштва у Ваљеву, о чему су у образложењу побијане пресуде дати довољни и јасни разлози.

Сходно наведеном, а на основу одредбе члана 457 ЗКП, Апелациони суд у Београду, одлучио је као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Мирјана Јанковић Недић, с.р.

Председник већа-судија
Милимир Лукић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић